

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Excusatio Neminis aduersus Nullum Lipsensem

Ferrarius, Johannes

[Leipzig], [1519]

VD16 E 883

Responsio Nullius ad excusatione[m] Neminis Vuittenbergensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32645

RESPONSIO AUL
LIUS ad excusationē Geminis
Zuittenbergensis.

NVLLVS NEMINI FRATRI SVO.
S.D.

Miraris forsitan mi frater Nemo / cur ego Nullus res
sponione quasi in occursum iuerim. & te totū in fer
mento / vt dicif / iacentem mitigare voluerim. Si rem
ipsam estimas / sat scio / nihil miri animo tuo oboriri
pōt. Num tu patereris Gymnasij tui icolas tā naso suspēdi & vix
homines putari. Esto q̄ tui nostratibus eruditione precurrere vi
deantur. Num igitur putas nostrates / sine nomine turbā esse Pa
thican & ignobilem Christiani omnes sumus, Christiani velim
pectus omnes indueremus. Canina velim abesset facundia, que
nescio quo pacto bellum ex bello / litem ex lite ferere solet. Et q̄s
quæso discordiarum finis erit, dum semper Par pari retaliare per
gimus. At inquis? Cur Lipsenses tui omnium discordiarū cas
pita & authores prodeunt. Cur Rubeum illum *αχθου απορρητο*
vt Homerus ait / in nos veluti Ateñ quandam immittitis, quæ
nescio quot turbas, & discordiarum certamina excitare solet.
Quis autem quæso mi frater stulticia stulticori obuiam ire pōt?
Cur non / inquis / Sophiste eum proscribunt? cur non eum ad
Cynofarges / vt dicitur / relegant. Nescis mi frater Nulle Rubi
um alicunde q̄ a Sophistis inlanie sue incrementum accipere, qd̄
tamē vt vt nullus sum aperta / vt dicitur / fronte in vulgus sparge
re non audeo / ne ea temere effutiam / quæ nec Mom⁹ quidē im
pune proloquutur⁹ sit. Immerito plane / immerito tota causa in
Sophistas incidit. Falluntur opinione, quicunq; animū inducūt
Sophistarum impulsu Rubeum furere. At quid contra solem lo
qui pergo. Ego Nullus quoad me pertinet / diluere conabor.
Vtar autem mi Nemo ea modestia qua aduersum me vsus es,
ne fratrum fedus, immisso verborū grandine / disturbare vide
ar. Non possum enim non in ore habere iram fratrum tardiffi
me senescere. Bene vale.

PRincipio/mi frater/inter alia me Achademiam Vuitē
bergem nescio quo atro carbone notasse scribis, dum
nescio quot Philosophorum sectas eam producere scrip
serim. quod qui factum sit / non satis capere possum.
Tu ipse non ignoras/mi frater, q̄ paucis ante annis in Thomæ
& Scoti harenam descensum sit. & q̄ plerūq; in publico cōgres
su vnus Scoti viam ingrediebatur. alter in Thomæ Vepreta dia
lababatur. Id qd̄ ego/si modice & idoneis annis fiat, nō impro
bo. quando quidem clarissimi quicq; viri ab hoc studio neutiq; re
fugierunt. Franciscus Picus Mirandula plusq; sex annos i Tho
mæ & Scoti strupis detriuit. sunt illi quidem in verbis asperi, ier
iuni, & sordidi/sed in sensibus fecundissimi, ij si iam ex ludis ve
stris reiecti sunt/valde p̄bo tuorū hominū institutū/qui omnib⁹
literis, & in quacūq; p̄fessione optima queq; tradere summis ve
lis cōtendunt. Et in nostra Achademia scias mi Nemo/ illas nuz
gas extrusas esse, & literas grauiores in earum locum succesif
se. Non amplius in par vis logicalibus tempus perdimus. Ari
stotelem ipsum in manibus tenem⁹. Omnia iam immutata sunt.
Exulat Barbaries/ Philosophia syncerior iam irrepfit. At vero si
non ex æquo vobiscum in stadio literarum currere datum est
laborabimus ne occupet extremos scabies. vt Horatius ait, Qua
re hoc velim ex animo amoueas tuo. me vnq; vlla iniuria Vuitē
tenbergensem Achademiam affecisse. quæ literis literatis & viris
eruditissimis abundantissima est. nusq; literæ magis virent. Nus
q; literati tanto stipendio accersuntur & aluntur Id quod & in
nra Achademia non leni/vt dicif/ brachio tractari dudū ceptū est
Deus modo Principes nostros diu incolumes nobis & literis ser
uet. Ceterum q; me nullum fratris cōmertio te reiecturum, mis
nitaris, si Sophistarū Patrociniū susciperem. Ecque causa est: cur
eos quibus cum ago, & qui me benevolentia prosequunt non
defensionis honore dignari debeam. Q; queſo decorū mihi so
ret/si illos/quos in me expositissimos esse video/conuicijs discer
pi sinierem. Hoc/mi frater/vt vt recidat neutiq; cōmissurus sum
vt non quod possum eos defendā. Ad teipsum refero/si quispi
am tuos illos Thomistas & Stoticidas, nam/sat scio/non omnes
in Philosophia elegantiore iniciati sunt. acerbius stilū infingeret
num tu omni armorū genere illū oppugnare id quib⁹ ergo ve

Francis
cus Pic⁹

puerbia
um

Sophis-
te qui di-
cantur,

Lucia-
nus

Itaque quoniam & ego Sophistis Patrocinari pergam, qui si non omnem
eruditionis numeros impleuerint, at nec pueri Analphabeti
sunt. Alioquin dum tuos tragica oratione effers, Principis nostri
existimationem obnubilare videris/nempe qui ab exteris male au-
dierit quod stipendio suo silicerina illa mera nutriat, & homines illos / ut
tu lubenter loqui soles / antisophistas in Academia sua vivere pa-
tiatur. Nec vero putes velim mihi Nemo me aut nihil omnino le-
gisse aut nihil sapere ut non intelligam quos tu Sophistas carpere
soleas. Quis enim nescit Sophistae vocabulum $\alpha\delta\iota\alpha\phi\omega\rho\omega\nu$
esse ut quod & in bona & malam partem deflectat Aristoteles enim
ipse in fronte Elenchorum disputat sapientes quosdam magis vi-
deri velle quam esse & eos vere Sophistas esse, & Sophisticam scien-
tiam esse quae in argutiis Strophis ceu Vulcaniis retibus, arte
te fabrefactis occupata est. Tum Julius Pollux li. iij. Sophistea
rationem copiose explicat. Olim enim etiam Rhetores Sophistae
appellabantur quemamodum alicubi Diogenes Laertius aucto-
r est, Alioquin nec Prodicus Chrysus a Platone & Basilio Ma-
gno Sophista appellaretur. Et Plato ipse Philosophotatus non
raro Sophistae cognomen in se recipit, Sed cum tandem nescio quomodo
immodestius & insultu plerique garrissent in obprobrium
versum est, & Sophistae appellabantur qui de rebus nugacissimis
quasi de Eleusiniis sacris, magna temporis iactura disputabant. In
quos apud Lucianum in vita Demonactis iocus est vel multo ioc-
cosissimus. Hic enim cum videret duos quosdam Sophistas pariter
indoctos de rebus nec calla nuce estimandis, vehementer discep-
tare, et alterum inutilium questionum pelagus producentem. Alterum
 $\alpha\tau\omicron\pi\alpha$, & nec ad rem propositam quippiam pertinentia respon-
dentem. Quid inquit / amici / illi rerum agunt nisi quod horum alter
hircum mulgere videtur & alter cribrum supponere, eius farinae
Sophistas ego nullus nullo unquam tempore pbavi, & in hos tu for-
sitan destomacharis. Verum num putas eiusmodi in nostra Aca-
demia nasci. Dij meliora, Depontani sunt senes aliquando aetatis vitio
desipiscentes, sed meliora conantibus non obstrepentes, Vbi enim
studiosum quempiam viderint illum quoquo possunt beneficio per-
sequuntur / illius conatum quoad eius fieri potest / alunt.
Sed $\tau\alpha\upsilon\tau\alpha\ \epsilon\kappa\ \tau\eta\varsigma\ \sigma\delta\omicron\upsilon$ Porro quod scribis, Vuitenbergenses euangeli-
um, & doctrinam sanam in vulgus traducere, praeter quam in

pium sit plerisque tendere. Natus mi frater belle mecum sentis. Non
raro dolere soleo miseram plebeculam questionum / Corollariorum
diuisionum magistralium agmine onerari & has nugas quicquam Chris-
tum addiscere. Vtinam hoc vestrum institutum omnes ceu Ariadnes fi-
lum sequerentur, & melius cum Christianis agerent. Dum enim forma-
litas, causalitates, eccitantes in magna clepsidra iacturam commi-
niscuntur. Christi interim obliuiscuntur, & sit non raro ut non nisi
vulpes iungere, & liquidis immittere fontibus apros videantur
Sed dabit deus hijs quoque finem. Modo Erasmus, Oecolampas Theolo-
gius / Fabricius capito, Martinus Luther viri digni qui in olym-
pi praes-
tante, de re copiosius agerem nisi quia senes sunt rudiarum ferulam nes-
cigentes. Quare haec alij relinquant. Accedam ad hoc quod respō-
sionis nostrae *ενη κωταφον* est, scribis enim mi frater Nemo, me
scripsisse Platonem Aristoteli multis / ut dicit / Parasangis in diuis-
narum rerum cognitione praerurere. Cur non Platonem studio accur-
ratore / relicto Aristotele / euoluimur. Nempe quod non nisi naturalium
rerum cognitionem absolutissime tradidit. Quasi vero ego nullus eo
dementiae venerim quod putem fidei nostrae seminaria ex Platone
depromenda. Euangelia nobis sunt, Epistola Pauli nobis suppe-
runt / ex illis orthodoxae nostrae fidei decreta ceu ex fonte plenis
buccis haurire possumus. Nec me mouet quod Plato diuinus, & Ari-
stoteles fatuorum sapientium princeps, & prodigium grandaeque mira-
culum in natura dicat a diuo Hieronymo ad Eustochium. Adde
quod Philosophi Peripatetici Philosophiam in duas partes disunx-
erunt. In Philosophiam Theoricam / cuius subiectum est veritas &
mendatiuum / & scopus ipse verum, sub qua Physicam, Mathematicam
& Theologicam complexi sunt. Et in Practicam cuius subiectum in bo-
no & malo ceu cardine agitur / sub qua Ethicam, Oeconomicam,
& Politicam comprehenderunt. Non tamen propterea eorum calculum ad-
do opinioni, quod Theologia cum Philosophiae studio commiscant,
Qui enim potest diuina illa & celitus ad nos ceu diuina / ut fertur /
virgula / missa Theologia Palato animae facere satis si Ethicae
Philosophiae veneno imbuatur. Aristotelem legere non prohibe-
bimur. Platonis libros euoluere nemo obstat, uterque cum fide
nostra orthodoxa aliquando sentire videtur, Aristoteles enim in
libro de mundo ad Alexandrum, Ex deo / inquit / & per deum nobis
A iij

Plato.

Phia du-
plex.

omnia consistunt, nullaq; natura per se sufficiens est / carens illa q̄
 ex eo est salute. Audinꝛ q̄ Aristoteles *καυλιζειν* soleat. Et rursus
 in li. xii. post naturalia astruit a deo ceu *παντων εαων* datore
 omnia profluere, ad eum omnia redire. Vbi nō nihil Paulini pecto-
 ris sapere videtur, sed in alijs multis mirū est q̄ a Theologorum
 decretis vel ppendiculo opposito desentiat. Precipue cum astru-
 it mundū ingenitū, esse incorruptibilem, Et animā Entelechian
 primā corporis, naturalis potēciā instrumēti vitā habentis &
 alia pleraq; in quibus longe lateq; a religionis scopo iacula. Pla-
 to quoq; pleraq; dixit ad religionē pertinentia, pleraq; a religio-
 nis ductu vel *Διο Δια πασων* adhorrētia. Animā immortalē qui-
 dem esse dixit, & ad dei imaginē sculptā effigiatāq; sed nescio q̄
 pacto subām esse solere & ex indiuisibili constare. Tum de deo
 mirum est q̄ Polyppi mentem teneat. Et de celo absurda que-
 dam memoriā pdita reliquit, quemadmodū Eusebius Cesarien-
 sis li. xiiij. pparatiōis euangelice doctissime ostendit. Nec mirū
 est Philosophos hac in re toto celo aberrasse / quandoquidē Au-
 gustinus ait / Philosophi nescientes / ad quē scopū omnia referens
 da sint. Inter multa quæ locuti sunt, veritati falsa admiscuerim q̄
 nondū lumen fidei pectora eorū accensa erant. Porro non vnū
 q̄ naturalis ipsius Aristotelis Philosophia pre Platonis phi-
 losophia naucifacienda est, permulta em̄ is de deo tractat / vt in-
 quit Theodorus Gaza, q̄ doctrina rerum conditarū exquisitissī-
 ma, conditorem ipsum declarat. Quinetiā cum rerū causas cog-
 noscere iucundissimū sit. Nempe q̄ ea vnica cognitione homo p-
 fici potest, & deo immortali similis quoad fieri potest euadit. sic
 em̄ Theodorus Gaza vir in vtraq; lingua vel ad miraculum do-
 ctus illis respondet q̄ Aristotelem carpebant q̄ de rebꝝ naturali-
 bus plus æquo anxie differeret, de deo pauca disputaret. Nec pu-
 tandū esse Aristotelē ī sola rerū naturalium cognitione / philosophū
 agere sed in alijs quoq; philosophiæ partibꝝ. Etenim Aristoteles
 hoc ferme in more habuit q̄ tempore ante lucano libros p̄lege-
 ret quos *ακροαματικων* appellat in quibꝝ philosophiā intricatio-
 rem & inuolutiorē agitare p̄sueuerat. Vesperī vero discipulis li-
 bros *ερωτηρικων* cōicabat qui ad rhetorices opificiū, & ciuiliū
 rerū tractationē ptinebant. Hinc quanti Plato Aristotelē fecerit
 docti nō ignorāt. Nam cū aliqñ Plato ī plenū auditoriū venisset

Quid
 de ania
 Aristo-
 les.
 Plato.

Augus-
 tinus.

theodo-
 rus Ga-
 za.

Mos p̄
 legendi
 Aristo-
 telis.

& Aristotelē desiderasset dixisse *ἡ κωφὸν ἐστὶ τὸ ἀκροατήριον*
id est mutū est auditoriū. reliquos magis q̄ pisces mutos putabat
si Aristoteles nō adesset. Et rursū Aristoteles Platonē vnice ve-
neratus est vsq̄ adeo vt & aram illi extruxerit in plerisq̄ in Pla-
tonē acerbius videt̄ sat humano affectui aliq̄n̄ condonandū est.
Sed hæc *ἀπροσδυνισα* sunt. Hæc p̄pterea recensui ne putares
Aristotelē sola philosophia physica phōrū *ἀλφα καὶ ω* esse, sed ī
alijs Philosophie partib⁹ nō postrema classe numerandū. Nō au-
tem eo accipies q̄ putem vel ex Aristotele vel Platone philoso-
phiam illā sacrosctām sumendam / sed philosophis vtrosq̄ relin-
quendos. Nec illis v̄bis alicui vel famā vel authoritatē ledere vo-
lo, felicissimi sunt q̄ philosophia in totū posthabita Christum p̄di-
cant. Nec tñ om̄ino illi deplorādi sunt q̄ in Scoti aut Thomæ les-
cōne cōputruerūt. Iudicio nimirū falsi. Sed de⁹ olim iudex acer-
rim⁹ erit. Hæc mi frater Nemo habui q̄bus tibi tumultuante re-
spōdere voluiq̄ si nō oīa faciūt satis p̄cipitantiæ ascribas oportet.
Modestie fines haud vnq̄ transgressi / vt opinor / sumus / viuat /
floreat amicitia nostra. Nullus recensuit vt assolet.

Nullus ad Neminem.

Scribimus hæc animo minime mi frater iniquo
Omnis nasus abest, omnia plena iocis
Scribimus hæc forsan ne me redducere calcum
Aut reuocare putes quæ prius ædideram,
Non iram cupio fratris, non excito bilem.
Fratris, fraterno pectus amore calet.
Terga dabo minime, turbis contendere mecum
Si lubitum est, nescis Prothea semper ago.
Ledere non quæq̄ volo, sed lesum taciturnus
Non potero bilem dissimulare lubens.
Non odor vllius cui forte suboluit iræ
Di faxint illo cardine res abeat.
Nectu verborum q̄ sit confusaq̄ moles
Mireris, nullus scribere nulla solet.

τελος.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

[Faint, illegible title or section header]

Second block of faint, illegible text, possibly bleed-through.

[Small, faint text at the bottom of the page]